

**SPRECHEN SIE
DEUTSCH**

Најдуже речи
у немачком
језику

Број 4, октобар 2024.

**ПЕВАМ ДАЊУ,
ПЕВАМ НОЋУ**

Вечита љубавна
чежња Бранка
Радичевића

ЧИТАЛАЧКЕ ПРЕПОРУКЕ

Шта смо читали током
летњег распуста?

ПУТОПИС ИЗ НАШЕГ ЗАВИЧАЈА

Водич кроз Београд
из угла четвртака

СРПСКИ ТЕРМОПИЛИ

220 година
од Првог
српског
устанка

ПИГКАСО

Свиња-уметница
која је освојила
свет

Драги наши читаоци,

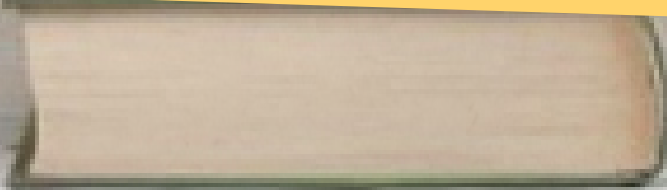
Свима нам је добро позната мудрост да се на сваком крају налази нови почетак. У нашем школском свету крај једне школске године уједно означава и почетак нове, надамо се још срећније и успешније у односу на претходну.

На сваком новом почетку није лоше осврнути се на оно што је било, загледати се у оно што је прошло и размислити како нам то искуство може помоћи да будемо успешнији у искушењима која су пред нама. Баш зато се и ми сада окрећемо ка ономе што је било и правимо мост са оним што тренутно јесте.

Иза нас су два броја школског часописа „Наша Соња“ која су добила другу и трећу награду на републичком такмичењу Друштва за српски језик и књижевност Србије за најбољи школски часопис. То искуство помогло нам је да сагледамо предности и недостатке досадашњег рада и да вам понудимо, надамо се, још бољу верзију школског часописа.

Тако је и у животу. Свако искуство – и оно добро, као и оно лоше – путокази су који нас воде од још једног новог почетка до још једног успешног краја. Уживајте у новом броју школског часописа!

Уредништво часописа
„Наша Соња“

САДРЖАЈ

Огледало наше Соње	4
Приче из Мале Соње	8
Српски Термопили – 220 година од Првог српског устанка	10
Времепломом кроз устаничку Србију	11
Птице које ускоро, можда, више никада неће полетети	12
Водич кроз Београд из угла четвртака	14
Галерија наше Соње	16
Међународни дан девојчица у предузетништву	25
Hedonism the English way: The Five O’Clock Tea	26
Sprechen sie Deutsch: Најдуже речи у немачком језику	27
Вечита љубавна чежња Бранка Радичевића	28
Свиња-уметница која је освојила свет	29
И аутомобили су људи – човекова стварност осликана кроз језик	30
Кратка прича о картингу	31
Шта смо читали током летњег распуста?	32
Вежбаоница у којој твој ум расте	35
Најбољи међу најбољима	36

ОГЛЕДАЛО НАШЕ СОЊЕ

Школска 2023/2024. година сада је иза нас и полако смо закорачили у нову школску годину у којој ћемо отворити и различитим успесима и активностима исписати нове странице наше школе. Међутим, док испишемо нове странице, право је време да заједно прочитамо оно што смо заједничким снагама написали у претходној школској години.

Друга награда на републичком такмичењу за „Нашу Соњу“

Иако је веома млад и засад обухвата само три објављена броја, наш школски часопис је за време свог постојања постигао значајне резултате. Са 65. Републичког зимског семинара наставника српског језика и књижевности поново нам је, другу годину заредом, стигла вест да је „Наша Соња“ проглашена за један од најбољих школских часописа у Србији. Наиме, часопис наше школе је на републичком такмичењу Друштва за српски језик и књижевност Србије за најбољи школски часопис овога пута освојио другу награду.

Породични Дан школе

Као и сваког октобра, и ове године смо пожелели добродошлицу својим драгим гостима који су дошли да са нама свечано прославе дан наше школе. Тема овогодишње приредбе је била ПОРОДИЦА, и сви учесници – мали и велики ђаци, учитељи и наставници, потрудили су се да истакну значај породичне љубави. Чули су се дирљиви стихови Љубивоја Ршумовића и Мике Антића, духовита аутобиографска сећања Бранислава Нушића, похвале мајци које су записали Никола Тесла и Михајло Пупин у својим сећањима на детињство. Хор је допринео да све буде још лепше, а публику је за крај посебно изненадило када су се хору придружили и наставници школе у заједничком извођењу песме „Земља“ групе ЕКВ. То није било случајно, тако смо баш смислили да буде јер смо и ми у ОШ „Соња Маринковић“ једна велика породица!

Скенирај код и погледај снимак!

Хор ученика и наставника пева песму „Земља“

Јасно и гласно насиљу смо рекли – НЕ!

У новембру је, кроз различите активности, обележен и Међународни дан толеранције. Учитељице из боравка су са својим ученицима одржале радионице на којима су правили паное на којима су наглашене важне поруке о прихватању и уважавању разлика међу људима, важности емпатије, слоге и другарства. Јелена Јовић, педагог школе, одржала је неколико веома занимљивих радионица са вршњачким медијаторима на тему толеранције. На овим радионицама ученици су се упознали са песмом „Не ругај се“ и учествовали у интерактивној вежби „Игра улога“, чији је смисао да се кроз игру и замену улога, корачањем у туђим ципелама, деци приближи значај поштовања равноправности. У завршном делу сви медијатори имали

су прилику да се литерарно и ликовно изразе о томе шта је за њих толеранција и шта су научили кроз радионице, а на наредним часовима одељењске заједнице пренели су својим другарима знања и идеје које су понели са ових радионица.

Једна од важнијих активности на тему превенције насиља била је обележавање Међународног дана борбе против вршњачког насиља, који је још познат и по називу Дан розе мајица. Допринос у обележавању имали су сви – учитељи и ученици трећег и четвртог разреда симболично су носили беле и розе мајице, учитељи и наставници су разговарали са ученицима о овој важној теми на часовима, а психолог и педагог одржали су занимљиве радионице које су имале за циљ промовисање толеранције, емпатије, поштовања различитости, развијања сарадње и свести о ненасилном решавању конфликта.

Скенирај код и
погледај снимак!

Обележавање
Дана борбе против
вршњачког насиља

Научили смо да помажемо другима

Ове године наша школа учествовала је у оквиру пројекта „Друг за друга 2023“, пројекту за унапређење положаја особа са инвалидитетом у Републици Србији. Наставници српског језика и књижевности прикупили су двадесетак најлепших ученичких радова, а потом су одабрани ученици те радове читали како би их организатори пројекта имали и као звучне записе. Ови записи намењени су школама које похађају деца са оштећеним видом и слухом. Међутим, аутори овог пројекта начинили су још један занимљив корак – ове године су по први пут направили и књигу са најбољим радовима ученика свих земунских школа које су учествовале у овом пројекту, али текст је исписан Брајевим писмом. Ученици који су учествовали у пројекту добили су захвалнице, школа је добила и један примерак споменуте књиге, а сви су, пре свега, осетили задовољство што су били део оваквог пројекта.

И ове године у нашој школи настављена је традиција организације Ускршњег базара. Продајна изложба радова ученика одржана је у дворишту школе. Ученици првог, другог, трећег и четвртог разреда су на различитим радионицама припремили производе за продају. У припреми производа учествовали су и учитељи, као и родитељи. Ученици су припремили ускршње

украсе, магнете, обележиваче страница, тегле, венчиће, држаче за јаја, мајице, шарена јаја, накит, колаче, освежење и сл. Специјални гости били су нам и предшколци из ПУ „Мали Принц“, који су, такође, продавали производе које су припремили са својим васпитачицама. Ученици од петог до осмог разреда, наставници и родитељи посећивали су њихове штандове и куповали производе које су марљиво и са пуно љубави направили за ову прилику. У оквиру ове акције прикупљена је значајна количина новца, а целокупна сума ће, уз сагласност Савета родитеља, бити припојена прошлогодишњој суми и искориштена за уређење школског дворишта. Ученици су веома задовољни што су учествовали у пројекту и посебно поносни што су на тај начин помогли развоју школе.

Шта детету треба да порасте до неба?

Поред свеколиког знања којим учитељи и наставници свакодневно обасипају наше ученике, веома важно место у њиховом одрастању заузимају и друге креативне активности, а у наставку ћемо издвојити оне најзанимљивије.

Ученици одељења II/2, заједно са својим учитељицама Бранком Граховац и Катарином Болтом, посетиле су вртић „Мали Принц“. Деца су се дружила и заједно учила о рециклажи.

Малишани из вртића показали су својим старијим вршњацима како се рециклира папир и прави компост, а посета је завршена заједничком игром у дворишту вртића.

Ученици одељења III/1 и њихова учитељица Слађана Зрнић имали су веома занимљиве активности током године у оквиру којих су ученици имали прилику да уче и да се друже. Наиме, они су организовали радионице на којима су предавачи били родитељи ученика, који су пред целим одељењем представљали своја занимања.

Биљана Јовановић показала је ученицима вештину прављења и декорисања колача и торти, а ученици су правили медање које су касније продавали на Ускршњем базару. Дарко Марковић упознао је ученике са основама полицијског занимања. Ученици су испробали различите полицијске активности из области борилачких вештина, форензике, полигона, уласка у изложена патролна возила, пењање на алпинистичку стену и др.

Ученици од петог до осмог разреда имали су прилику да уживају у различитим културним активностима које су организовали наставници српског језика и књижевности и одељењске старешине. У неколико наврата ученици су са својим одељењским старешинама посетили позориште „Дадов“ и одгледали представе „Избирачица“ и „Капетан Џон Пиплфокс“. Поред позоришта, ученици су имали прилику да посете и Сајам књига, Музеј Иве Андрића и др.

Ове године одељење VI/1 имало је прилику да се на Сајму књига упозна и дружи са познатим писцима за децу – Љубивојем Ршумовићем и Урошем Петровићем.

Пут око света

У животу сваког човека значајно место имају и путовања. Она су важна јер представљају занимљив спој учења и забаве. На путовањима стичемо нова знања о пределима и знаменитостима које посећујемо, али и проналазимо нове пријатеље и боље упознајемо оне које већ имамо.

Претпостављате да се сваком ученику међу најдражим успоменама из основне школе налазе рекреативна настава и ђачке екскурзије. И ове школске године ученици наше школе посетили су разна места широм Србије и обишли многе културно-историјске знаменитости. На тим путовањима сви су се лепо забавили и доста нових ствари научили, а нама послали најлепше разгледнице – фотографије на којима су забележени најлепши тренуци са тих путовања.

Скенирај код и погледај снимак!

Разгледница са путовања: Сремски Карловци и Нови Сад

Из Липецка, живописног руског града, у одељење III/1 стигла нам је ученица Мирослава Бурлакова. Како би се што боље упознала са својим новим пријатељима, она је са својим оцем направила веома занимљиво предавање о својој домовини, руским обичајима и систему школовања у руским школама. На крају је своје другаре послужила руским слаткишима и чајем, који се у Русији пије много чешће него код нас.

Били смо и добри домаћини

Наша школа била је 16. новембра домаћин једног новог такмичења које је одржано у част Мињи Суботи, српском композитору и водитељу чувене емисије „Музички тобоган“. Све школе из земунске општине имале су по једног представника и сви су певали Мињине познате песме. Петра Ристић, ученица одељења III/3, освојила је прву награду на

општинском и окружном нивоу овог такмичења, а Миљана Игњатовић, наставник музичке културе и домаћин такмичења, забележила је неколико фотографија са овог распеваног такмичења.

ПРИЧЕ ИЗ МАЛЕ СОЊЕ

Први септембар. Звоно означава почетак првог часа нове школске године. Ученици и учитељице Мале Соње, тј. издвојеног одељења ОШ „Соња Маринковић”, звук тог првог звона памтиће и као почетак нове историје једне нове школе. Вишегодишњу тишину заменио је жамор деце. Помало уплашени, а истовремено срећни и поносни, закорачили смо у нове учионице опијени мирисом свеже окречених зидова и нових дрвених клупа. За нас је ова година прошла као трен. Навикнути једни на друге, прваци на другаче, другаци на трећаче, сви заједно у тиму, са нестрпљењем смо ишчекивали сваку нову активност, а у овом тексту представимо вам оне најзанимљивије.

Јесен је стигла у наш град

Инспирисани плодовима кестења, жирева, шишарки, природом која се прелива у нијансама јесени, организовали смо Јесењу пијаци. Уживајући у укусима јесењих воћки на нашој бесплатној пијаци, направили смо фотографије које ће нас увек подсећати на наш пијачни дан. Исцртавањем дворишта кредама у боји, проширили смо спектар јесењих боја и додали неке нове, а магију смо

употпунили занимљивим фотографијама. Не треба изоставити ни ликовне радионице са јесењим темама које су реализоване на часовима Ликовне културе и у продуженом боравку.

Подељена срећа двапут је већа

Школска хуманитарна приредба „Играмо за другаре Софију и Огњена” одржана је 28. децембра 2023. у сали школе. На приредби су учествовали сви ученици првих, другог и трећег разреда. Родитељи, гости и колеге су куповином улазница за приредбу подржали ову хуманитарну активност. Сав сакупљен новац подељен је и уплаћен на рачуне Фондације „Буди хуман” за лечење другара Софије Илијић и Огњена Бојковића.

Крајем априла ученици су са својим учитељицама реализовали и Ускршњи базар у школском дворишту. Учитељице, ученици и њихови родитељи у протеклом периоду супомагали и ангажовали се око припрема за базар. Постављене су тезге са храном, лимунадом, декоративним стварима (украсне тегле, флаше, корпице,

магнети, сапуни и др.). Ученици Никола Цуцић и Матеја Волај улепшали су атмосферу тако што су свирали хармонику и гитару, а ученици осмог разреда Страхиња Мишић и

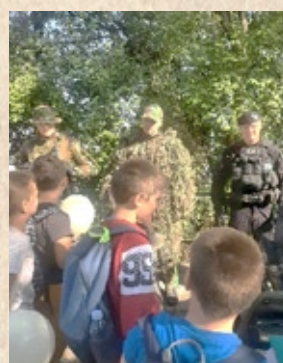
Милан Клашников све време су били техничка подршка и побринули су се за озвучење и организацију простора. Новац који је том приликом прикупљен биће искоришћен за опремање издвојеног одељења школе.

Зоран Мартинов, оснивач хуманитарног удружења „Чеп за хендикеп“, посетио је 31. октобра наше издвојено одељење. Он се обратио ученицима у име Удружења. Причали су о значају рециклаже, али и о потребама људи са инвалидитетом. Наши мали ђаци показали су изузетно знање о овим темама. Они који нису до сада знали, сазнали су на који начин хуманитарна акција „Чеп за хендикеп“ функционише. Удружење је поклонило нашој школи две кутије за одлагање пластичних чепова. Како је пракса скупљања чепова у матичној школи увек на похвалном нивоу, надамо се да ћемо и ми наставити ту традицију.

За срећно и безбедно детињство

У организацији Криминалистичко-полицијског универзитета, Министарства унутрашњих послова и Агенције за безбедност саобраћаја, а уз подршку Општине Земун, одржана је 29. септембра у оквиру комплекса Универзитета манифестација „За срећно и безбедно детињство“. Манифестација је била намењена најмлађима, односно ученицима основних школа на територији општине Земун. Из издвојеног одељења школе манифестацију су посетили ученици одељења II/5, III/5, а из матичне школе одељење IV/5.

На укупно десет радних тачака представници Саобраћајне полиције, Граничне полиције, Управе криминалистичке полиције, Специјалне антитерористичке јединице, Жандармерије, Сектора за ванредне ситуације и представници Агенције за безбедност саобраћаја, кроз забавне и едукативне садржаје, водили су децу кроз безбедносну авантуру.

Бринемо о животној средини

Заједно са својим учитељицама и домаром школе, ученици Мале Соње су 2. фебруара засадили јелку која је била новогодишњи поклон родитеља једног од ученика из другог разреда. Ученици су присуствовали овој лепој и корисној акцији, приликом које су имали могућност и да науче нешто ново. Кроз разговор о значају озелењавања, како се за њега припремамо и како чувамо садницу, ученици су разумели да је озелењавање више од самог уређења школског дворишта. Садња је пропраћена песмом, а на предлог ученика нашој јелки ћемо сваког 2. фебруара славити рођендан.

Вања Захаријев, Ивана Зеленовић
Јелена Левнаић, Александра Лазић
наставници разредне наставе

СРПСКИ ТЕРМОПИЛИ

220 година од Првог српског устанка

У 2024. години обележавамо многе јубилеје који су значајни за српску историју и културу. На плану историје ове године обележавамо 220 година од почетка Првог српског устанка, тј. године када је српски народ отпочео своју борбу за обнову националне државе и укидање феудализма. Током овог устанка Срби су водили многе борбе против, у већини случајева, бројнијег турског непријатеља. У неким борбама су побеђивали, у неким губили. Можда би сада очекивано било написати нешто о Боју на Мишару, највећој бици читавог устанка у којој је српска војска победила турску, али за потребе овог броја школског часописа скренућемо пажњу на једну другу битку.

Манастир Чокешина

Чокешина је женски манастир који се налази у истоименом селу у подножју планине Цер. Према легенди, манастир је задужбина Милоша Обилића, а име је добио по Богдану Чокешу, мачванском властелину.

Манастир је неколико пута рушен, па поново подизан – два пута за време Турака и једном током бомбардовања 1941. године. Данас овај манастир представља непокретно културно добро и споменик културе од великог значаја.

Бој на Чокешини одиграо се на Лазареву суботу, 28. априла 1804. године. Српска војска, коју су чинила 303 храбра хајдука, супротставила се турским снагама код манастира Чокешина, недалеко од Лознице. Повод за битку био је све већи притисак османске војске на српске устанике који су били незадовољни тешким порезима и суровим понашањем према српском народу. На Чокешини су се нашле хајдучке јединице којима су командовали харамбаша Ђорђе Ђурчија, браћа Глигорије и Димитрије Недић и Јаков Ненадовић. Одлучили су да се супротставе османским снагама и успоставе контролу над кључним територијама.

У овом боју до изражаја долази неслога међу српским командантима око места где треба сачекати Турке. Ђурчија и Јаков су због тога напустили Чокешину. Турке су остали да сачекају браћа Недић са својим хајдуцима. Укупно их је било 303, па је историчар Леополд Ранке ову битку сликовито назвао „српским Термопилима”.

Термопилска битка, која представља саставни део Грчко-персијских ратова, вођена је 480. године пре нове ере између Грка и Персијског царства. Иако су Грци били бројчано слабији, успели су, предвођени краљем Леонидом, да у Термопилском пролазу задрже војску персијског цара Ксеркса I три дана. На овај начин грчка војска, уз помоћ добре стратегије, добро обучених војника и познавања терена на ком се битка водила, спречила је накратко Персијанце да освоје Атину. Иако су Персијанци из ове борбе изашли као победници, претрпели су и значајне губитке.

На брду Липовица, српски хајдуци, предвођени браћом Недић, борили су се са турском војском коју је, према народној песми, чинило преко седам хиљада војника. Број турских војника у песми вероватно је преувеличан. Према историјским изворима, турска војска је бројала око 1500 војника. И док су се Турци приближавали, српски борци су пружили последњи отпор уз Липовички поток док на крају нису потпуно поражени. Бој на Чокешини преживело је само неколико рањених Срба. Погинули су сахрањени уз манастир, где се и данас налази споменик јунацима који су страдали у овом боју.

Споменик над гробницом српских устаника у оквиру дворишта манастира Чокешина

Ова епска битка, иако суштински представља војнички пораз, оставила је дубок траг у историјском памћењу.

Борба српских војника на брду Липовица, постала је симбол храбрости и отпора. Иако поражени, српски борци су оставили неизбрисив печат у борби за слободу и независност од Османског царства.

Никола Анокић VII/4

ВРЕМЕПЛОМ ОМ КРОЗ УСТАНИЧКУ СРБИЈУ

Ове 2024. године обележавало се 220 година од почетка Првог српског устанка. Збороване се десило на Срећење, 15. фебруара 1804. године. И Срећењска скупштина или Велика народна скупштина је одржана истог датума када и устанички збор у Орашцу само 1835. године у Крагујевцу. И тада је усвојен Срећењски устав. Сваке године се тај дан обележава као Дан државности Републике Србије. Димитрије Давидовић је добио налог да напише овај значајан документ, закон којим се уставља свемоћ кнеза Милоша, дају права Државном савету на равноправну владу, раздељује до тада јединствена кнежева власт. Давидовић је смислио нову реч устав – оно што уставља владарску вољу, идеал сваке демократске државе.

Знајући важност свих ових историјских догађаја, овогодишње путовање нашим времепловом одвело нас је у устаничку, слободарску Србију жељну промена и вођену родољубивим, слободарским осећањима. Наши седмаци су заједно са својим наставницама припремили поучну и занимљиву приредбу, а публика су им били ученици четвртог разреда. Највиђеније српске главе, Карађорђе, Теодосије Марићевић, Станоје Главаш прошетали су нашом школом, а чули су се и стихови устаничких песама Филипа Вишњића. Било је лепо и ученици су нас подсетили на слободарски, патриотски, непоколебљиви дух српског народа.

Јелена Петаковић
наставник српског језика и књижевности

Скенирај код и
погледај снимак!

Времепловом кроз
устаничку Србију

ЕКОЛОШКИ (НЕ)СВЕСНИ

Птице које ускоро, можда, више никада неће полетети

Људи су природна катастрофа која још увек не разуме своју разорност. Надам се да је у питању мањак разумевања, јер је једина друга опција потпуни немар. Човекове деструктивне склоности своју потпуну снагу показују према природи којој, како ми се чини, желимо потпуно уништење. Иако се плаши да призна, човек је од природе рођен као саставни и нераздвојни део ње и као такав са њом ће и умрети. Али полако, пре нас има других врста да нестану са лица Земље.

У овом чланку биће речи о угроженим птицама на подручју Србије, о проблему реалном и нама блиском, али на који и даље не обраћамо довољну пажњу.

Орао крсташ представља симбол снаге, моћи и грациозности, па га називају и царским или краљевским орлом. Као такав доспео је и на грб Републике Србије. Донедавно био је на граници опстанка у Европи, али захваљујући напорима у Мађарској и Словенији ипак се одржао. Ова величанствена птица критично је угрожена у Србији. Године 2016. у Србији је постојао само један пар у селу Српски Крстур. Данас је тај број нешто већи – у 2023. години бележи се чак осам парова.

Иако се ситуација поправила, не могу да се не запитам како пролазе остале животиње ако је у оваквом стању популација птице која је и национални симбол. Да ли је могуће да смо били тако близу да ова птица остане само слика на грбу? Ако ни ова птица не добије наше поштовање, шта остале могу да очекују?

Орао крсташ

Орао је један од најчешћих мотива у хералдици, науци о грбовима. Као што је лав главни међу животињама на земљи, тако је и орао главна животиња међу птицама, па се на тај начин објашњава доминантност баш овог мотива на грбовима многих земаља. У хералдици се појављује и мотив двоглавог орла као специфичан израз достојанства. Двоглави орао се као симбол појављује на грбовима Србије, Русије, Црне Горе и Албаније.

Велика дропља

Почаствовани смо да у нашој земљи живи једна од највећих птица летачица овог света. Велике дропље дугачке су око једног метра, са распоном крила од 2 до 2,5 метра и тежином најчешће око 15 килограма. Најтежи забележени примерак ове птице имао је скоро 21 килограм. Некада је насељавала широки предео Евроазије, од Пиринејског полуострва све до Далеког истока. Данас је угрожена у целом свету, пре свега због уништавања станишта ради стварања обрадивих површина и незаконитог лова. У Србији последње уточиште јој је на северу Баната у резервату „Пашњаци велике дропље”. Тамо се популација процењује на око 15 до 20 јединки. Постоји и светска организација која за циљ има спас ове врсте, али Србија није њена чланица. Ми смо, нажалост, задовољни бројним стањем великих дропљи у нашој земљи, те не радимо ништа да опоравимо популацију.

Да ипак постоји и срећан крај доказује прича о белоглавом супу. У прошлости је био често ловљен и трован, што је додатно нелогично и окрутно, јер белоглави суп није грабљивица. Ова птица је лешинар, што значи да се храни већ угуинулим животињама. На овај начин они чисте природу и спречавају заразе. У једном тренутку популација у Србији била је критично угрожена, али то данас није случај. Уз много напора у Увцу је сачувана и обновљена колонија белоглавих супова на импресиван број од 500 јединки.

Белоглави суп

И не само то, данас имамо колоније белоглавих супова на још два локалитета – у кањонима Милешевке и Трешњице. Повратак ове врсте је право чудо.

Ленка Жигић VIII/2

КУЋИЦЕ ЗА ПТИЦЕ

Претерана урбанизација некада може бити велики проблем не само за људе, већ и за животиње. Ширење и модернизација градова често се одвија на штету природе – на пример, смањују се травнате површине, уклања се дрвеће и слично. Сеча дрвећа може бити значајан проблем птицама јер се на тај начин смањује простор на ком би оне могле да се угнезде и наставе своје потомство. Баш зато се праве кућице за птице, које птицама могу послужити као замена за природне услове које им је човек ускратио.

Часови биологије у нашој школи подразумевају и израду кућица и хранилица за птице. Ученици петог разреда сваке године, уз помоћ својих родитеља, праве кућице и хранилице – хранилице углавном од пластичних флаша у које стављају зрневље, а кућице од дрвета које лакирају да не би пропало од кише. Током израде ученици фотографишу различите фазе у изради, а на крају постављају кућице и хранилице на дрвеће. Овакви пројекти буде код деце еколошку свест и љубав према животињама, а занимљиво је приметити и то да ученици показују заинтересованост за овакве акције јер су срећни што учествују у спасавању природе.

Катарина Радовић
наставник биологије

ПУТОПИС ИЗ НАШЕГ ЗАВИЧАЈА

Водич кроз Београд из угла четвртка

Београд су кроз историју освајале многе велике силе – Византија, Угарска, Османско царство... Нови поход на Београд 2023. године започели су, а током 2024. године наставили ученици одељења IV/4 из Земунане би ли освојили нова знања из културе и историје свог

главног града. Ђаци из Таурунума (стари назив за Земун) прешли су мост да истражују и уживају у лепотама и знаменитостима Сингидунума (стари назив за Београд).

Земун има своју кулу Гардош, а Београд има Калемегдан. Кула и тврђава стоје поносно вековима једна наспрам друге на обалама Дунава и симбол су одбране и заштите града.

Шетајући главном улицом до Трга републике и споменика кнезу Михаилу, окружени Народним музејем и Народним позориштем, пронашли смо Библиотеку града Београда. И то није била обична библиотека, већ Дечја библиотека „Чика Јова Змај“.

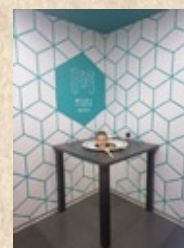
Ово чаробно место препоручили бисмо сваком детету иако не зна ниједно слово, јер ће брзо научити окружено предивним делима и љубазним домаћинима.

Шетње кроз Београд сигурно ће вас довести до неког од многобројних музеја града. Ми смо посетили Педагошки музеј и проживели авантуру ђака из давних времена, писали кредом у дрвеним клупама, а помало и клечали на кукурузу, иако нисмо кажњени. У Музеју науке и

технике осећали смо се као да смо летели у временској капсули, изуми и техника расли су пред нама и схватили смо колико је важно учити да бисмо наставили нова открића.

Обавезно посетите и два веома забавна музеја – Музеј чоколаде и Музеј илузија. Верујте нам на реч да укуснију чоколаду нигде нећете наћи и нигде се нећете смејати као са друштвом у Музеју илузија. Чоколада, смех и игра – као да нисте у музеју, али опет поштују се сва правила понашања не би ли свима било угодно и пријатно.

Ако сте у Београду, морате обићи и „Врт добре наде“, зоо-врт на Калемегдану. Животиње из различитих крајева света, али и необичне приче из историје овог врта ће вас одушевити. Обавезно питајте зашто је подигнут споменик керуши Габи и шимпанзи Самију. У београдском зоо-врту живи најстарији алигатор на свету. И не заборавите – колико год да волите животиње, немојте их хранити.

Место у ком помислите да сте отишли из Београда и да сте одлутали чак до Јапана је Ботаничка башта „Јевремовац“. Осим богатог биљног света, ово место је заштићено и као споменик културе. Зато и овде треба строго да се поштују правила понашања, без брања цвећа или ломљења гранчица како би будуће генерације подједнако уживале као и ви у посети овог места.

Спој парка природе и историјски значајног места јесу и Топчидерски парк и Конак кнеза Милоша. У близини је и градски тропикаријум. На том путу можете обићи и Аду Циганлију, „Београдско море“. Ако остане времена, свратите до дечјег позоршта или Дечјег културног центра. За крај вам препоручујемо и верске објекте – Храм Светог Саве, поред кога је Народна библиотека Србије, Цркву Светог Марка, у којој су мошти цара Душана Силног, Саборну цркву, где су гробови Вука Караџића и Доситеја Обрадовића, цркву Ружица на Калемегдану, Бајракли џамију и највеће оргуље у Београду у римокатоличкој цркви. Тако ћете видети како различитости могу опстати заједно и један град учинити бајковитим местом за живот и учење историје учинити лакшим и забавнијим.

Скенирај код и погледај снимак!

Фестивал науке
„Експериментаријум“

Могли бисмо ову нашу причу назвати и Београд за почетнике, али драже нам је – Београд, град који има богату историју, лепа места, ведре становнике и општину Земун, у којој је наша школа и која је једнако посебна, па прошетајте и до нас.

Бојана Билић
наставник разредне наставе

ГАЛЕРИЈА НАШЕ СОЊЕ

Литерарни и ликовни радови ученика наше школе

Филип Курчубић V/3

Лорена Склепић VII/5

Илија Станковић VII/3

Колико вреди моја мама?

Мени моја мама вреди као башта цела,
као трава и много зеленила,
пуно споменика културе и музеј цели
и цео један облак бели.

Много високих планина
и на хиљаде очуваних старина.
стотина мора и река
и од књига пуна библиотека.
Не знам која је жена важна вама,
али знам да је мени најважнија мама.

Јанко Рајковић IV/4

Моја новогодишња бајка

Био једном један цар и имао три сина. Зато што је био добар цар, за Нову годину је од виле добио три овце са златним вуном. Цар је био веома срећан, али када је отишао да их нахрани, долетео је змај и однео и цара и овце негде далеко, далеко. Његови синови су се удружили и кренули да га спасу. И ту тек почиње ова прича.

Најстарији син је остао у царевини, а остала двојица кренуше на пут. Дошли су у једно краљевство где им је принцеза рекла да је и њој змај однео све овце. Они су јој рекли да су кренули у лов на тог змаја, па им је принцеза дозволила да поведу неке витезове. На путу су наишли на старицу која им је рекла да је змај на једној огромној планини. Када су успут ослободили добру вилу од гоблина добили су од ње савет да одиграју игру загонетки са змајем и дала им је посебан мач којим ће га убити.

Када су стигли до змајеве пећине, он их је упитао зашто их не би одмах појео. Предложили су му да играју игру загонетки и да ако они победе добиће цара и овце, а ако изгубе може да их поједе. Змај је поставио прво питање: ово све прождраће, птице, звери, цареви, краљеве, шта је то? Принчеви су размишљали и одговорили тачно – време. Потом су они поставили загонетку змају: тридесет белих коња на црвеном брду стоје, прво жваћу, па топоћу, а онда гутају, шта је то? Змај је одмах рекао зуби и то је био тачан одговор. Змај их је онда питао шта је веће од дрвећа, брда, а никад не расте. Одговор браће је био тачан – планина. Онда су му поставили загонетку: пуна школа ђака, ниоткуда врата, шта је то? Змај није знао одговор, а ипак је покушао да их поједе. Најмлађи брат га је убио вилиним мачем. Цара и овце су вратили кући и сви су живели срећно до краја живота.

Коста Крижак V/2

Ово је најстрашнији дан у мом животу

Страхови су осећања која се тешко превазилазе, осим ако се не суочимо сами са њима.

Најстрашнији дан у мом животу десио се тачно на мој четврти рођендан. Тог дана отишао сам са породицом у град. Све је било одлично; забављали смо се, јели, причали. Моја мама је отишла у тоалет. Ја сам кренуо да је пратим, али сам се изгубио у тој огромној гужви и кренуо сам да пратим неку другу жену. Пратио сам ту неку другу жену све до Дома здравља. Та жена ме је приметилa. Моја мајка и отац су били у паници; тражили

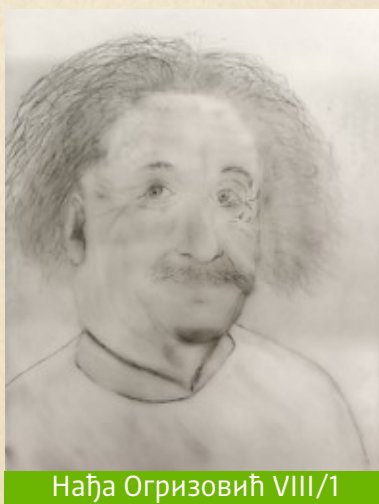
су ме свуда по граду. На крају су ме нашли у истом Дому здравља где сам се и изгубио. Те вечери, када су ме нашли, разболео сам се и добио температуру, а моја мама је имала кошмар да ме је неко украо. Слична ситуација догодила ми се поново неколико година касније. Када смо возили бицикле, случајно сам се одвојио и поново изгубио, али су ме брзо пронашли.

Од ових догађаја схватио сам да ми је највећи страх самоћа и одвојеност од породице. Тај страх и даље покушавам да победим, али још увек нисам успео у томе. Изгледа да је ово један од најгорих страхова.

Јован Крунић VI/4

Валентина Манојловић VII/3

Нађа Огризовић VIII/1

Сара Савковић V/2

Осећам да овај растанак нећу преживети

Мислила сам да у животу нећу преживети многе растанке и одласке вољених особа. Временом човек се навикне и све преброди. Са доста људи сам се у животу растала; неки су отишли на бољи свет, а са неким сам се растала јер су они тако желели.

Памтим један растанак који никада нећу прежалити. Било је једно зимско јутро. Пробудила сам се са неким чудним осећајем у стомаку. Имала сам осећај да ће се десити нешто лоше. То сам ипак потискивала и наставила нормално свој дан. Отишла сам на тренинг и на путу до тамо звала сам најбољег друга да га питам да после изађемо напоље у парк где смо увек ишли. Међутим, није ми се јавио ни на први ни на десети позив. Никада

више ми се није јавио. Мислила сам да спава или ради нешто друго, али осећај ми није дао мира. Отишла сам до његове куће и звонила; нико ми није отварао. Пролазили су дани, а ја нисам знала ни где је ни да ли је мој најбољи друг добро. Прошло је тачно седам дана и једно поподне ми је зазвонио телефон. Јавила сам се и рекли су ми: „Николина, Урош је погинуо.“ Мислим да се никада нисам осећала горе и тада сам први пут у животу осетила шта су бол и патња, када ти се стегне срце и не можеш да проговориш ниједну реч. То је био растанак који сам мислила да нећу преболети, али јесам и знам да мој друг навија за мене.

Временом ране постају ожиљци, више не боле, али су увек ту.

Николина Деретић VIII/3

Бајка о девојци која је спасила Нову годину

Децембар је мој омиљени месец у години јер тада почиње зима. Град је пун божићних украса, лампицама су украшени излози, цео град сија и обасјава улице и паркове. Улицама се шири мирис печеног кестења и колача са циметом. Највише волим да започнем јутро уз чај и кексиће. Будим се са жељом да падне снег и да све забели.

Моја породица и ја почетком месеца волимо да окитимо јелку и да цео месец уживамо у њој. Родбина и пријатељи нам кажу што смо убрзали и чуде се, али видимо да једва чекају да дођу у госте и да уживају у декорацији. Моја мама увек испече божићне колаче, а сестра и ја јој помогнемо у украшавању. Неки и нестаје током украшавања, али убрзо се јави кривац. Када се колачићи испеку, ставимо их у металну кутију која тако стоји на столу у кухињи. Кад све то завршимо, већ је увелико пао мрак и време је за спавање. Пошто ми увек треба највише времена, задња легнем у кревет.

Само што сам се ушушкала, чуо се јак звук који је долазио из кухиње. Улетела сам као мува без главе у кухињу у нади да се нешто срушило, али сам се изненадила. Мислила сам да сањам – видела сам колачиће како излазе из кутије. Сакрила сам се иза фотеље и само сам посматрала како лебде као да плешу неки плес. У чуду сам некако дозвала маму, али када је ушла, колачићи су били на истом месту где смо их оставили. Док сам објашњавала мами шта се десило, нисам добила реакцију коју сам очекивала – мама се изнервирала и послала ме у кревет. Отишла сам у собу, уз чуђење зашто сам у казни а рекла сам истину.

Следеће јутро пробудио ме је колачић који је летео изнад мене. Шећерни прах је падао по мени док је колачић био изнад мене и рекао ми плачљивим гласом да сам ја особа која мора да спасе дочек Нове године и у трену је нестао. Протрљала сам очи и рекла себи: „Ти све ово сањаш! Ово не може бити истина.“ Поред камина сам затим угледала поруку која ми је говорила да увече, када се лампице угасе, одемо у подрум. Мислила сам да се неко са мном шали, па сам пристала на игру. Сачекала сам да сви легну и појурила у подрум. У подруму је био мрак и било је баш хладно као да сам на Северном полу. У углу сам угледала стаклену столицу и на њој неког како седи. Пришла сам и протрљала очи – угледала сам Деда Мраза како је завезан за столицу од стране неваљалог зеленог вилењака. Дотрчала сам до њега, одвезала сам га и заједно смо изјурили напоље. Трчала сам толико да сам мислила да летим. За руку ме је држао Деда Мраз, који ми се захвалио и дао поклон за који је рекао да га ставим испод јелке и да га тек ујутру отворим, јер, ако то не урадим, вилењак ће доћи и опет везати Деда Мраза.

Једва сам дочекала да дан сване и да отрчим до јелке. Још увек је ту био поклон. То је био његов поклон захвалности само за мене. Из тог поклона је вирио мали пас. Био је снежнобео и имао је машницу на којој је писало моје име. Узела сам га у наручје и назвала га Колачић јер ће ме увек чувати и подсећати на Нову годину и Деда Мраза. Не могу још увек да верујем да ми се ово десило, али сам срећна јер сам упознала Деда Мраза и добила најлепши поклон на свету.

Симонида Пљакић VI/4

Гога Дробњак VI/4

Весела машина

Живот сам провео поред ње. Њен систем рада никада ми у потпуности није био јасан.

Село Пријездић, ваљевски крај, познато је по печењу ракије. Јесен је. Отац, брат и ја залажемо чудесну справу казан, а комина чека као запета пушка. Комина се сипа у казан и загрева помоћу ватре, а потом у виду паре улази у пароводну лулу путем које даље пролази кроз табарку где се хлади и тако настаје мека ракија. Када мека крене, мој отац зна да његова бака са којом је пекао ракију као мали мисли на њега. Када се ракија испече, ради се препек. Када почне најзабавнији део, онда долази цео комшилук и тек тада почиње права забава. Треба водити рачуна о чудесној справи јер на почетку ватра треба да буде слаба како се справа не би заиграла. Ја мислим да је ова справа мудрија од свих нас јер се за свога века наслушала многих беседа, и могућих и немогућих.

Сада сам потпуно сигуран да знам зашто је у народу зову весела машина.

Вукашин Мисић VI/2

Теодора Марчетић V/2

Срчани удари

У срцу овом рањеном
у коме киша пада целог живота
пронашла сам зраке сунца
који су облаке отерали

Таман што је дуга пустила боје
наишао је сиви облак
који је завио срце моје
белим покривачем, тужним као пре

Среће имам што је пролеће дошло
што цвеће своја крила шири
нема више иња големог, што душу избели
или крупног леда што из облака долази

Сада је моје срце црвено и меко док не наиђе
следећа кошава да однесе силну срећу
биће опет небо тамно и гране
беспомоћно голе

Лана Мандић V/3

Моја чудесна справа

Чудесне справе су неке ствари које наизглед изгледају небитно и безвредно, али су јако битне за људе који знају њихово значење. Ја, такође, имам чудесну справу, и то ми је попут најважније ствари у мом животу.

Моје најбоље другарице и ја смо смо као мале правиле наруквице и продавале их на штанду испред куће. Остало их је девет, свакој по три. Пре шест година оне су се одселиле у другу државу. Била сам много тужна, али обећале су ми да ће доћи да се видимо. Нису дошле до пре два месеца. Пре два месеца ме је јако обрадовала једна ствар – моје другарице су ми послале поруку да долазе у Београд на петнаест дана. Мојој срећи није било краја; скакала сам и вриштала по кући док ме мама није смирила. Када су дошле, све три смо заборавиле на време и загрљај је,

колико се сећам, трајао сат времена. Након загрљаја схватиле смо да носимо исте оне нарувице које смо правиле као мале. Толико смо биле срећне да смо сваки дан излазиле напоље од девет ујутру до девет увече. Када су одлазиле, срце ми је било пуно, али касније га је обузела туга јер сам била свесна да их нећу видети дуже време. Мама ми је случајно наруквице бацила иза кауча; она је рекла да оне нису толико битне, али се нека воља у мени пробудила и сама сам померила цео кауч само како бих их узела. Сада их носим сваки дан попут бројаница. Једна ми је окачена о нашу урамљену слиу да бих се сетила тих дивних дана.

Оваква пријатељства и чудесне справе људи чувају попут злата и највреднијих драгоцености. Све бих дала да их поново видим.

Лена Бацев VI/1

Коста Крижак 5/2

Лара Мандић V/3

Летиција Сајчић V/1

Нисам стигла да ти кажем

Време... Како брзо истиче, пролази као брзи воз, носећи са собом прилике, успомене и снове. И често лажемо сами себе говорећи како још има времена, али не, ово је велика лаж — нема времена. Понекад под утицајем самообмане нека важна дела или речи одлажемо за касније које никад не долази. И ово је вероватно највећа грешка коју сви правимо.

Направила сам и ја исту грешку. Сви већ одавно знамо да смрт свакога неопозиво узима. И веома ми је жао што ово делује као илузија, а не сурова реалност, јер можда бисмо тада ценили време. Добро се сећам дана када сам се растајала са рођацима — био је веома сунчан дан и вероватно најтоплији током лета. Били смо код моје баке. Дан је прошао невероватно лако и весело, као да нико никуда нећа да оде, али негде дубоко у души сви су имали угрушак меланхолије „шта ако се више не видимо“. Без обзира на то ми смо наставили да носимо маске среће. А онда, пред вече, облаци су се згуснули и почео је да излази мрак и туга из душа свакога одражавала се у спољашњој средини. Трепнула сам и већ улазимо у кола и по традицији машемо рукама иза прозора. Одједном почиње киша. Наш ауто нестаје иза кривине и сећам се да сам заборавила да кажем баки да је волим. Следеће године је умрла и нисам више имала времена да јој кажем уживо колико је волим и колико сам јој захвална на свему.

Научила сам на својој грешци и од тада се трудим да ништа не одлажем за касније и да кажем драгим људима колико их волим и ценим.

Полина Кутејникова VIII/3

Христина Спасић VII/3

Очију твојих да није

У соби мркли је мрак; густа тама гута све пред собом. Упија чак и звукове, упија сву светлост, упија и мисли. Овај мрак је као море; удавићу се у њему. То море нема таласа, у том мору нема живота, само нека тамна вода без дна и обале. Море од нафте окружује ме у својим вихорима смрти.

На овом мору по први пут у вечности засијаше звезде. Две златне звезде сијају као два сунца; сијају и јаче јер овде нема сунца. Две звезде, два светионика, два ока. Моје кормило као зачарано само од себе плови ка њима, а ја се чак ни не буним. Све што знам, све што желим стало је у све сијалице, два ока.

Ове очи су моје сидро, моја мирна лука у мору без обала. Покрај њих мој брод стоји тако чврсто да му таласи не могу ништа, да ни највеће олује не осетим. Ове очи ме хипнотишу, једина су моја мисао, једина брига. Рекла бих да су ми на памети од јутра до мрака, али лагала бих јер уз ове очи за мене нема мрака. Рекла бих да их сањам сваке ноћи, али од њих ја не могу да спавам. Сваке ноћи седим будна и у мислима гледам њих, јер чему друго моје време служи?! Сваког дана на јави њих сањам, јер кад нису ту, не постојим.

Да ових, моме срцу најмилијих, очију не буде, неће бити ни овог света. И знам да претерујем, али нека, другачије не унем. Можда ће бити сунца ту негде на овом небу, али моје очи су сијале неизрециво јаче, лепше. Можда на некој ливади и буде цвећа, али док га те мени драге руке не уберу, сиво је, увело и тужно. Можда негде буде неког смеха, али ти се смејеш најлепше, те сам за све друго постала gluva.

Зато – остани уз мене, око моје, јер без тебе овај свет ће поново постати море мрака, а ја ћу опет бити изгубљена, моја звездо водиљо.

Теодора Марчетић V/2
Прво место на општинском
такмичењу
у сликању портрета познатих
уметника

Милица Петковић VIII/4

Кристина Оруч VI/2

Чаробни кишобран

Стигла је зима. Пахуље лете и плешу на ветру. На клупи седи човек под кишобраном, а поред њега је тужан, замишљен младић. Оно што вам нисам рекла је велика тајна: Кишобран је магичан и може да полети! И човек под кишобраном је решен да тужног младића поведе са собом у невероватну авантуру.

Човек га је повукао за руку и они су кренули у једну незаборавну авантуру. Када су полетели, младић га је питао куда иду и зашто га је он повео са собом. Човек му је рекао да је видео да је тужан и да ће га одвести на једно магично путовање.

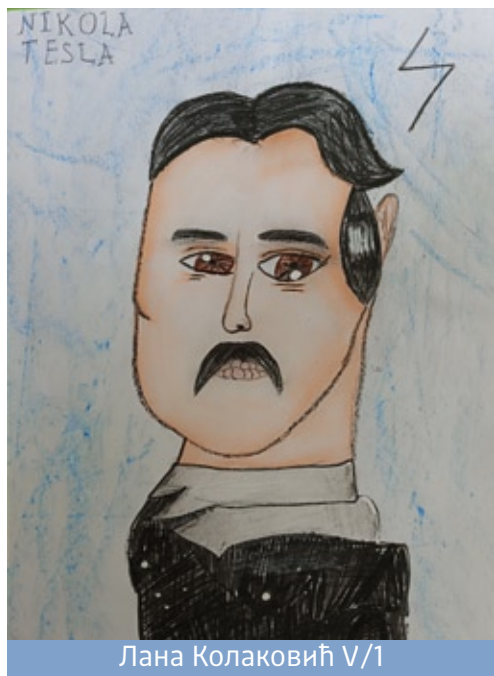
Пахуље су падале на све стране и младићу је то вратило осмех на лице. Одлетели су у Париз. Када је младић угледао Ајфелов торањ, одушевио се колико је висок и леп. Пошто је младић био гладан, прво су отишли да једу. Младић је појео кроасан, а човек са кишобраном ништа мање чувени француски багет. Потом су гледали представу смешног пантомимичара. Свидела им се представа и младићу се мало по мало враћао осмех на лице.

Полако је падао мрак. Упутили су се ка Ајфеловом торњу. Цео торањ је био прекривен дивним светиљкама. Када су слетели и погледали Париз са висине призор је био предиван. Све куће су биле прекривене снегом. Париске улице су светлеле од разних украса. Одједном је нешто заблистало. То су се светиљке на јелци на главном тргу упалиле. Било је прелепо!

Младић је замолио човека да оду до те дивне јелке и рекао му је да никад није имао тако доброг пријатеља. Човек са кишобраном му је рекао да не брине и да ће се још дуго, дуго дружити. И онда су се загрлили. После су поново одлетели у неку нову авантуру.

Пријатеља можемо наћи свуда, па чак и на некој обичној клупи.

Марина Шљукић V/2

Лана Колаковић V/1

У основној школи сам научио

Моја школа ме је научила како да постанем прави човек, и несебично ме чувала ових осам година мог одрастања.

Од малих ногу учила ме је како да смањим лоша осећања и како све да делим са пријатељима. Научила ме је како да додајем људе у свој живот. Људе који ће бити ту када су ми потребни и за које бих препливао сваки океан и препешачио сваки континент. Научио сам и како да ставим тачку на ствари које не волим да радим, али и да је забавније када више субјеката раде неку радњу. Сазнао сам да и да када се пењеш на највишу планину не треба да станеш на пола пута, већ да наставиш напред, иако велика мећава покушава да те обори.

Сада знам да треба да сликам свој живот како ја хоћу, па чак и када додам погрешну боју на свој папир, можда ће испасти и боље него сам првобитно замислио. Научио сам да избегавам лопте које су напуњене негативношћу, а ако и будем погођен, увек ће се наћи неко ко ће ме утешити. Ова школа ме је научила како да повезујем нераздвојивим шрафовима који ће да чувају драгоцене међуљудске везе заувек.

Моја основна школа ме је повела на прави пут пун пријатељства и добрих људи.

Милан Родић VIII/1

Због чега ћу упамтити Дневник Ане Франк

Ана Франк је весела и зрела девојчица која се за време Другог светског рата крије у тајном склоништу. Волела је слободу и дружење и тешко јој је падала тишина и ћутање у склоништу. Осећала се усамљено и због тога је писала дневник обраћајући се својој измишљеној пријатељици Кети.

Дивим јој се на храбрости и зрелим ставовима које је имала. Волела бих да сам некако могла да јој помогнем. Госпођи Ван Дан се није допадало Анино понашање. За њу је она била дрска и неваспитана. Не слажем се са мишљењем госпође Ван Дан. Она Ану једноставно није разумела, као ни њена мајка. Ана је желела да постане новинарка или писац и жао ми је што јој се жеља није испунила јер сматрам да је имала таленат за писање.

Највећи утисак на мене је оставио њен однос са Петером. Он јој се у почетку није допадао, али касније су се доста зближили. Проводили су време заједно на тавану, загрљени. Ана ми се у почетку чинила безосећајном. Касније сам схватила да није тако. Она је саосећала са Петером, разумела га је и подржавала јер су се налазили у истој ситуацији и имали исте страхове. Сваког дана су живели у неизвесности размишљајући о концентрационим логорим и свим људима који су тамо одведени. Она бег од мрачних мисли проналази у читању, учењу и писању дневника. Сваки дан су се надали да ће рату доћи крај и да ће живети исте животе као пре.

Анин дневник променио је схватања о рату многих људи. Ова књига је важна јер приказује живот и осећања обичних људи за време Другог светског рата. Страдања у том рату била су огромна и надам се да се никад неће поновити.

Софија Станивук VII/4

Даница Дурутовић V/2

Мењаћу овај свет на боље

Свет се може побољшати на много начина о којима некад ни не размишљамо. Ја мислим да и мале ствари могу овај свет учинити бољим.

У данашњем свету има разних проблема на које ја не могу да утичем, али има и оних на које могу. Сматрам да је велики проблем нашег друштва то што се већина људи ружно понаша према другим људима. Обраћају се дрско и безобразно. Тешко им је да кажу: ХВАЛА, ИЗВИНИ, ИЗВОЛИ... Чак не желе ни да поздраве неког на улици. Често се дешава да неко осуђује особу према изгледу, послу којим се бави, оценама... Ја желим то да променим!

Бесмислено је да се неко ружно опходи према другоме ако не зна кроз шта можда пролази та особа. Сад покушавам да говорим породици и другарима да буду фини према свима. Лако је пријатељу, комшији или познанику дати комплимент, а то њима може да улепша дан. Ја се увек трудим да кажем нешто лепо. Можда ће то бити инспирација тој особи да и он учини или каже нешто лепо. Када се око нас налазе позитивне ствари и људи, и ми се осећамо срећно. Већина људи размишља о негативним стварима и нису захвални за то што имају. То и ја радим понекад, али престајем. Свесна сам да је нешто о чему драмим могло бити много горе и да то радим без разлога. Волела бих да свако може да буде захвалан за оно што има, јер неко други нема ни то. Надам се, кад порастем, да ћу моћи још више да утичем на све ово.

Јована Суботић VII/4

Осећам да овај растанак нећу преживети

Мрзим почетке. Мрзим лажи, а сваки почетак управо је слатка лаж, а ја сам лакомислени лажов. Сваки пут када нешто отпочне, ја себе саму лажем да је вечно. Тако и сада, док чекам да сат откуца наше последње секунде, ја се надам да ће стати или боље вратити на почетак, у време када сам веровала у лаж вечности.

Плашим се шта ће бити када одемо. Плашим се сутра. Шта ће бити када нит која нас повезује више не буде ту? Грчевито се држим за њу, не желим да је изгубим. Шта ће моје руке да раде када не буду морале да држе нашу нит? Већ их видим како се тресу, јадне и збуњене. Шта ће радити моје мисли без тебе? Где ће ићи? Питам се да ли и ти осетиш наш крај или сам то само ја. Питам се да ли ћеш знати да треба да одемо са ове игранке у поноћ. Надам се да хоћеш јер ја не знам отићи сама. Ја сам чула сат стотину пута и још сам овде, чекам да његов звук допре и до тебе.

Дављеник вуче друге са собом. Ја не знам ко од нас је на почетку био на обали, али није ни битно јер сад смо у води и она надлази. Чезнемо за ваздухом и све што треба је да одемо да бисмо дисали.

Сећам се свега што је било. Та сећања су лепа, утешна и мека. Стално сам тамо, јер сада сам сама у дворани, сама са часовником. Хоћу да он стане и да ми времена да се прописно распадне, али то није у његовом маниру. Опет смо на почетку, не знам чега, али препознајем ону наду да ће можда ово трајати вечно. Само овог пута нада је упрљана величанственим крајем, јер треба ми још само трен да се са њим помирим.

Ленка Жигић VIII/2

Песма за моју маму

Мама, ти си најбоља на свету,
више вредиш од цвећа у букету.
Волим твоје нежне руке благе,
кад ме грле, много су ми драге.
Вредиш више од сребра и злата
јер ме увек извучеш из блата.
Кад сам тужан, мама ме утешу
и труди се да сваки мој проблем реши.
Искрено вам кажем, ја немам дилему,
моја мама је најбоља у свему!

Алекса Гавриловић IV/4

Христина Спасић VII/3

Варја Ђорђевић VII/3

DON'T QUIT

Међународни дан девојчица у предузетништву

Међународни дан девојчица у ИКТ сектору установљен је на нивоу Уједињених нација и обележава се сваког четвртог четвртка у априлу. Од 2001. године, када је у Немачкој први пут обележен Дан девојчица, у овој манифестацији учествовало је више од милион девојчица.

Дан девојчица у ИКТ-у има за циљ да девојчице оснажи приликом одабира будућих професија, да не подлежу стереотипима, већ да се руководе личним интересовањима и талентима. Удружење пословних жена Србије први пут је организовало Дан девојчица 28. априла 2011. године. У протеклих 13 година кроз овај пројекат прошло је више од 10000 девојчица, а резултати показују заинтересованост девојчица да кроз овакав вид реалних сусрета са предузетницама препознају предузетништво као могуће будуће место за запошљавање. Након извршене евалуације, 95% анкетираних девојчица се изјаснило да би желело да буде као што су жене које су упознале тог дана, а половина њих је написало да би желело да буду директорке као што су предузетнице чије су компаније посетиле.

У склопу обележавања Међународног дана девојчица у предузетништву, у понедељак 20. маја 2024. године све заинтересоване ученице седмог и осмог разреда посетиле су „ОТП осигурање“ на Новом Београду. Девојчице су угостиле жене које су на руководећим позицијама у компанији. Девојчице су добиле одговоре на многа питања везана за будуће професионално усмерење, а у менаџеркама и запосленима су имале могућност да пронађу узор и добију корисне савете. У првом делу сусрета запослене су представиле девојчицама своје професионално искуство од основне школе па до садашњег посла. Након тога, у радионичарском делу и мањим групама девојчице су се представљале запосленима и добиле су неке одговоре на дилеме у вези са будућим занимањем и избором средње школе. Порука свих жена била је да девојчице треба да се баве занимањем које воле и које их испуњава.

Манифестацију Дан девојчица у ИКТ сектору Удружење пословних жена Србије успешно организује већ четрнаест година, а наша школа учествује већ другу годину заредом. Посету компанији су организовале и ученице водиле наставница информатике Милица Стојановић и педагог школе Јелена Јовић.

Јелена Јовић
педагог школе

HEDONISM THE ENGLISH WAY

The Five O'clock Tea

Afternoon tea, that most quintessential of English customs is, perhaps surprisingly, a relatively new tradition. Whilst the custom of drinking tea dates back to the third millennium BC in China and was popularised in England during the 1660s by King Charles II and his wife the Portuguese Infanta Catherine de Braganza, it was not until the mid 19th century that the concept of 'afternoon tea' first appeared.

Mary Cassatt: The Tea (oil on canvas)

the late afternoon. This became a habit of hers and she began inviting friends to join her.

This pause for tea became a fashionable social event. During the 1880's upper-class and society women would change into long gowns, gloves and hats for their afternoon tea which was usually served in the drawing room between four and five o'clock.

Traditional afternoon tea consists of a selection of dainty sandwiches (including of course thinly sliced cucumber sandwiches), scones served with clotted cream and preserves. Cakes and pastries are also served. Tea grown in India or Ceylon is poured from silver tea pots into delicate bone china cups.

Nowadays however, in the average suburban home, afternoon tea is likely to be just a biscuit or small cake and a mug of tea, usually produced using a teabag. Sacrilege!

To experience the best of the afternoon tea tradition, indulge yourself with a trip to one of London's finest hotels or visit a quaint tearoom in the west country. The Devonshire Cream Tea is famous world wide and consists of scones, strawberry jam and the vital ingredient, Devon clotted cream, as well as cups of hot sweet tea served in china teacups. Many of the other counties in England's west country also claim the best cream teas: Dorset, Cornwall and Somerset.

Sanja Bojović
nastavnik engleskog jezika

SPRECHEN SIE DEUTSCH

Најдуже речи у немачком језику

Свако ко крене да учи немачки језик, не може да не обрати пажњу и на дужину речи у овом језику. Немци имају обичај да састављањем већ постојећих речи направе једну нову реч како би објаснили неки појам, уместо да тај појам објасне реченицом или да смишљају неку другу реч. Такве речи се на други језик обично превode читавом реченицом.

Једна од најзанимљивијих вести у немачкој штампи 2013. године била је вест о томе да је из употребе одстрањена једна од најдужих немачких речи. У питању је реч – **rindfleischetikettierungsüberwachungsaufgabenübertragungsgesetz**. Ова реч има 63 слова и означава Закон о дужностима изасланства и надгледања за обележавање стоке и говеда. Тај закон је донесен 1999. године и односио се на део мера које су се предузимале у вези са болешћу крављег лудила. Реч је стављена изван употребе због тога што су промењени прописи Европске уније, а закон укинут.

Иако је ова реч привукла велику медијску пажњу, она ипак није најдужа. Најдужа реч у немачком језику, која је ушла у Гинисову књигу рекорда, иако се не налази у Дуденовом речнику, најпознатијем речнику немачког језика, има 82 слова и гласи –

Donaudampfschiffahrtselektrizitätenhauptbetriebswerkbauunterbeamtengesellschaft. Значење ове речи је следеће – Дунавска паробродна наутичка електропривреда главна творница за изградњу трафостанице. Међутим, и ова реч је изашла из употребе јер се парни бродови више не користе.

Колико год ове сложене рогобатно звучале, начин њиховог настанка је веома једноставан. Могли бисмо рећи да, знајући сто основних именица из немачког, ми у ствари врло лако можемо разумети много већи број речи. Рецимо, реч **Haus** је настала спајањем речи **Haus** (кућа) и **Tür** (врата), што значи „улазна врата на кући” или, на пример, реч **Fußball** настала је од речи **Fuß** (нога) и **Ball** (лопта), што значи „фудбал”. Оваквих примера има јако много.

И на крају да закључимо. С једне стране немачке сложене могу бити прилично дугачке и тешке, али с друге стране оне управо овом језику дају једну јединствену и занимљиву флексибилност у настанку нових речи.

Виктор Бороја VIII/2

5. запремина
6. а) мрежа 1, б) мрежа 2
7. бура јакшић

Решена квиза са стране 35:
1. б) Е
2. а) Швајцарска, б) Ватикан
3. г) чула слуха и равнотеже
4. в) универзитетско образовање

ПЕВАМ ДАЊУ, ПЕВАМ НОЋУ

Вечита љубавна чежња Бранка Радичевића

Симонида Пљакић VI/4
Карикатура Бранка Радичевића

Бранко Радичевић један је од најпознатијих српских песника XIX века, а ове године навршава се двеста година од његовог рођења. Тим поводом овај чланак посветићемо њему и његовом стваралаштву, а направићемо и кратак осврт на једну занимљиву љубавну причу из пишевог живота.

Бранко Радичевић је рођен 28. марта 1824. године у Славонском Броду, који се у то време налазио на територији Аустријске монархије, али не као Бранко, већ као Алексије Радичевић. Међутим, када је у Бечу 1847. године објавио своју прву збирку песама, променио је ово име грчког порекла у име Бранко, име домаћег порекла. У међувремену његов живот био је обележен непрестаним сељењем из места у место – основну школу је завршио у Земуну, гимназију у Сремским Карловцима и Темишвару, а права је студирао у Бечу. Ипак, његово срце припадало је Сремским Карловцима.

Бранков књижевни рад био је тесно повезан са радом Вука Стефановића Караџића на реформи српског књижевног језика. Збирка песама коју је Бранко објавио 1847. године била је написана српским народним језиком и на тај начин песник је допринео Вуковој борби за увођење народног језика као књижевног.

Иако је Бранко својим песмама оставио снажан печат у српској култури, занимљиво место у његовој биографији заузима и његов љубавни живот. Готово је незамисливо прочитати чувену песму „Певам дању, певам ноћу“, а не споменути и љубав Бранка Радичевића и Мине Караџић, ћерке Вука Караџића, иако не постоје поуздани докази о њиховој љубави. Мина је често учествовала у расправама очевих пријатеља и на тај начин скренула је Бранкову пажњу. Бранко је био опчињен Минином појавом, а историчари мисле да су многе његове песме написане у том љубавном заносу. Верује се да се није усудио да јој искаже своја осећања зато што је имао велико поштовање према њеном оцу, али и зато што је сматрао да је неће бити достојан. Још један од могућих разлога Бранкове ћутње била је и туберкулоза, од које је млади песник боловао.

Међутим, није само Бранко био опчињен Мином. Чини се да је опчињеност била обострана, а о томе говори чињеница да је Мина, након Бранкове смрти, насликала бројне његове портрете и написала текст „Сећање на Бранка“, у коме је са пуно топлине писала о њему. Иако, чини нам се, има много доказа који говоре у прилог овој љубави, она ће за нас ипак остати мистерија.

Бранко је умро у Бечу веома млад, у двадесет деветој години живота, од последица туберкулозе. Пошто су Сремски Карловци заузимали важно место у његовом животу, песникова жеља била је да буде сахрањен на Стражилову, на Фрушкој гори. Та жеља му је испуњена 1883. године, када су његови посмртни остаци пренесени из Беча и сахрањени на Стражилову.

Теа Павловић VIII/2
Селена Михаиловић VIII/2

ПИГКАСО

Свиња-уметница која је освојила свет

Док читате наслов, вероватно тренутно мислите: „Погрешили су у куцању!” или „Зар нису мислили на шпанског сликара Пикаса?” Е, па нисте у праву! У питању је свиња која је постала невероватан уметник и чија је зарада од продаје слика достигла вртоглавих милион долара!

Пигкасо и њена власница Џоана Лефсон

Прасе је рођено 2016. године на индустријској фарми свиња у Јужној Африци, али за њега судбина је имала другачије планове. Од сигурне смрти, њу (Пигкасо је женка) и њену сестру Розу, спасила је Џоана Лефсон, жена која води уточиште за животиње у Јужној Африци. Убрзо је схватила да је ова свиња посебна. Једног дана власница је приметила да је свиња појела или уништила све изштале, осим неких четки за боје. Дала јој је сликарско платно и боје које нису отровне и прилагођене су деци. Свиња је задовољно, брзим покретима, мазала бојом по платну, а Џоана је била одушевљена. Са своје четири године Пигкасо осваја свет уметности својим апстрактним експресионизмом (посебан стил у сликарству). Њена дела су постала толико позната да је њихова цена достигала неколико хиљада долара. Пигкасо је 2018. године постала прва животиња која је имала своју изложбу. Изложба се звала „ОИНК” и била је одржана у Кејптауну.

Пигкасо је убрзо постала тема бројних наслова у свету. Међународне медијске куће, као што су BBC, CNN, SKY и друге, писале су о овој свињи-уметници. Тренутно су актуелне изложбе у Кини, Шпанији, Француској, Холандији, Немачкој и у Јужној Африци, са њеним оригиналним радовима.

Њена најпознатија дела јесу слике „Пингвин”, „Миш” и „Снешко Белић”. Док слика, Пигкасо користи посебну четкицу како би је лакше држала у устима. Пигкасо сваку слику на крају потпише својом њушком да би се знало да је то оригинал. Када није сликала или спавала, Пигкасо је волела да једе, а највише своје омиљене карамел-кокице.

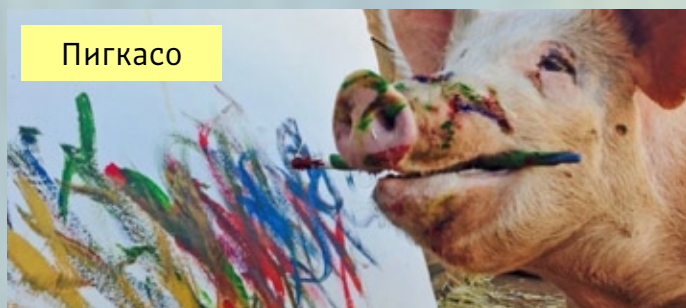

„Пингвин” (2019)

Сат „Своч” са мотивима слике „Летећа свиња”

Чувена компанија за сатове „Своч” (енгл. Swatch) направила је сат са дизајном по Пигкасовој слици „Летећа свиња”, која је распродата истог дана. Слика „Wild and Free” продата је за 26000 фунти, што је рекордна цена за слику коју је насликала животиња, а пре тога је рекордну цену од 14000 фунти држала шимпанза Конго. Њени купци су били и тенисер Рафаел Надал и глумац Џорџ Клуни. Сав новац од продаје слика иде у хуманитарне сврхе, за добробит животиња, као и за финансирање рада уточишта.

Пигкасо

Пигкасо је угинула ове године од последица артритиса. Ипак, она је за осам година утицала да многи људи другачије гледају на ове, али и друге животиње и да им је стало до тога у којим условима живе. Такође, она је инспирација и многим уметницима.

Алекса Томић VI/2

И АУТОМОБИЛИ СУ ЉУДИ

Човекови погледи на свет осликани кроз језик

Када кажемо метафора, најпре помислимо на метафору као стилску фигуру будући да током школовања највише слушамо о њој на тај начин. Међутим, у науци о језику постоји и појмовна метафора, која се дефинише као механизам мишљења. Појмовне метафоре често користимо када говоримо о појавама које су апстрактне и сложене, као што су љубав, мржња, срећа, туга и сличне. Пошто њих не доживљавамо непосредно, као што то чинимо са појавама као што су књига, оловка, кућа и сличне, употребом појмовних метафора ми их конкретизујемо и поједностављујемо, тј. сводимо их на познато искуство. Објаснићемо то на примеру појмовне метафоре ВРЕМЕ ЈЕ НОВАЦ. Да бисмо себи боље представили апстрактан појам ВРЕМЕ, о њему често говоримо као о НОВЦУ, као о нечему што је конкретно. Доказе за то да ВРЕМЕ доживљавамо као НОВАЦ проналазимо у примерима: Та машина ће ти уштедети сате, Потрошила сам три сата за тај посао, Он не уме да располаже својим временом и сл. Дакле, ВРЕМЕ доживљавамо као нешто што штедимо, трошимо, распоређујемо, чувамо, дајемо, поклањамо, траћимо, бацамо.

Кристина Лазаревић VIII/3

Појмовне метафоре се не морају употребљавати само у вези са апстрактним појавама, већ се оне могу приметити и код појава које означавају нешто конкретно. У том случају појмовне метафоре нам понекад могу открити и то какве вредносне ставове човек има према одређеним појавама. У једном веома занимљивом научном раду говори се о појмовној метафори АУТОМОБИЛ ЈЕ ЧОВЕК. Пошто је аутомобил постао нераздвојни део наше свакодневице, понекад га доживљавамо као пријатеља или најближег рођака. Он има људске физичке и духовне особине, темперамент, животни стил. У језику је много доказа за то да аутомобиле овако доживљавамо, а најзанимљивији су они на које се може наићи у часописима посвећеним аутомобилима. Читајући примере којима се описују аутомобили у таквим часописима, можемо приметити да аутомобили имају:

ЉУДСКЕ ДЕЛОВЕ ТЕЛА И ЉУДСКЕ ФИЗИЧКЕ ОСОБИНЕ (нпр. Даевуов најмањи аутомобил добио је ново лице и сада је, како кажу, још привлачнији; Вектра је нешто пунијих бокова, мада нема комплекс дебљине, оштрих контура лица, иако је избори за лице године не занимају);

ЉУДСКЕ ДУХОВНЕ ОСОБИНЕ (нпр. Талија је мала и спретна лимузина; Марчело Гандини извршио је операцију, задржавајући се на унутрашњости и прегледности, не дирајући снажну личност реноа 5);

ПОРОДИЦУ (нпр. Тај природни отац свих каснијих ГТИ модела произведен је у свега 2405 модела; Генетски код, како код човека, тако и код аутомобила, најчешће се понавља у свакој другој или трећој генерацији; Сеат ибица је нови сестрински модел Пола; Од представљања 1998. године, продат је у два милиона примерака, а са новим чланом у фамилији има још више шанси да продужи живот);

НАЦИОНАЛНОСТ (нпр. Фијат је уложио много труда у изради новог конкурента све популарнијим Французима; Сузуки је ефикасан у сваком погледу, прави је Јапанац);

ЖИВОТНИ ЦИКЛУС ОД ДЕТИЊСТВА ДО СТАРОСТИ (нпр. Рено еспас наредног пролећа одлази у заслужену пензију; Сви нови системи преузети су из фокуса и мондеа, што употпуњује причу да су мали аутомобили скоро прерасли пубертет; И пре ових побољшања матис је стајао раме уз раме са малишанима свих светских произвођача).

Чињеницу да о аутомобилима размишљамо као о људима поткрепљују и одређена граматичка правила. Од петог разреда нам је познато да именице мушког рода које означавају нешто неживо имају облик акузатива једнак облику номинатива (нпр. Отворио је прозор), а да именице које означавају нешто живо имају акузатив једнак облику генитива (нпр. Нахранио је коња). Именице које означавају аутомобиле често у разговорном језику имају акузатив једнак генитиву, као да се њима означава нешто живо (нпр. купио је југа, вози форда и слично). Иако је изједначавање акузатива са генитивом у оваквим случајевима често у разговорном језику, оно ипак није правилно, али нам доста говори о човековом односу према аутомобилима.

Наведени примери из језика часописа посвећених аутомобилима, као и наше граматичко понашање у разговорном језику, потврђују колико се кроз језик којим се свакодневно користимо назире наши погледи на свет и ставови о ономе што нас окружује. Дакле, доживљај аутомобила као људског бића у вези је са његовим положајем у систему вредности савременог човека, а закључићемо да он свакако није занемарљив.

Александар Златојевић
наставник српског језика и књижевности

СПОРТСКА СТРАНА

Кратка прича о картингу

Картинг је мало, лагано и отворено возило које је створено ради забаве, у којем се возачи свих узраста тркају на картинг стазама. Ово возило је јединствено и разликује се од аутомобила или тркачких формула.

Картинг је настао у Калифорнији 1956. године када је Арт Ингелс узео делове косилице за траву и мали двотактни мотор и ставио на шасију која је могла поднети мало мање од 100kg. Иначе, Арт, који је тада направио сензационално возило, сматра се оцем картинга. Арт није могао да предвиди како ће се његов мали аутомобил понашати, али убрзо свој изум тестира на оближњем паркингу. Мали аутомобил је направио како би он, његова породица и пријатељи уживали у вожњи. Ингелс је свој изум возио

пронашао је компанију „Go Kart Manufacturing Company“, која прва производи серијску производњу картинга. Након тога, због велике популарности, и друге компаније крећу у производњу, а картинг се шири и по другим државама и континентима.

Тако су сви који воле вожњу добили прилику да уживају у узбуђењу које пружа вожња на стази и тркање. Картинг је безбедан спорт уколико се користи потребна опрема, поштују правила стазе и други тркачи на стази. Веома је важан и инструктор, односно особа која нас учи техници вожње картинга. Да бисмо били сигурни, морамо да будемо добро обучени да се избегну проблеми и опасне ситуације приликом којих може доћи до повреда. Картинг такође може да послужи и за учење технике вожње које касније могу развити разне корисне способности код возача. Занимљиво је да су многи шампиони

по паркинзима, мањим улицама, па чак и око тениских терена. Тиме је привлачио пажњу људи коју су били фасцинирани нечим потпуно новим. Међу њима је био и калифорнијски трговац аутомобила који је 1957. године одлучио да крене са серијском производњом;

Формуле 1 своје каријере започели као шампиони картинга. У нашој земљи има доста картинг клубова, тако да сви којима се ово чини занимљивим могу да пробају овај спорт.

Максим Лекић VI/1

Јанко Рајковић V/4

ЧИТАЛАЧКЕ ПРЕПОРУКЕ

Шта смо читали током летњег распуста?

Свима нам је добро позната мисао да је књига човеков најбољи пријатељ. Ернест Хемингвеј, познати амерички писац и новинар, рекао је једном приликом да никада нећемо наћи оданијег пријатеља од књиге. Међутим, многа истраживања која се баве културом читања у нашој земљи

показују да су се између човека и књиге испречиле многе тековине савремене цивилизације (интернет и друштвене мреже, мобилни телефони, телевизија) које дају све од себе да ово пријатељство наруше. И у томе су делимично успеле будући да статистика показује да читање књига није на завидном нивоу. Међутим, без обзира на то, ми се можемо похвалити тиме да наши ученици, а и наставници, врло радо читају, па ћемо у наредним редовима искористити прилику да вам представимо и препоручимо неке од књига које су прочитали током летњег распуста.

Ове године упознао сам лепоту читања књиге на плажи. Прочитао сам их доста, а највише ми се допала књига „Све моје глупости“, књига Градимира Стојковића.

У овој књизи описан је живот четрнаестогодишње девојчице Богданке. Она жели да постане филмски режисер, али то јој неће лако поћи заруком. На том путу проћи ће разне авантуре, проблеме, пубертет, заљубљивање и још много тога.

То што је главни лик девојчица, не значи да ова књига неће бити занимљива дечацама. Све оно што се дешава Богданки је баш исто оно што се дешава и свима нама сада у овим годинама, и дечацама и девојчицама. Родитељи је често не разумеју, а старију сестру обожава, али се не слажу увек најбоље. У школи има различитих наставника, али и различитих другара, од оних са којим се

одлично слаже, до оних мање добрих који свима праве проблеме. Наравно, ту су и прва заљубљивања. Ја сам, читајући књигу, у тим разним ликовима препознао своје другаре, наставнике, породицу. Баш зато ми се ова књига и допада, јер сам схватио да све оно што се мени дешава и понекад ме мучи, дешава се и осталој деци. Због тога ми је некако било лакше. Посебно ми се допало што је све испричано тако да се пуно смејеш и схватиш да у ствари ништа није толико тешко, већ да је баш лепо. Зато вам и препоручујем ову књигу да је прочитате, а обећавам да ћете уживати и да ћете се много смејати.

Ако се одлучите да прочитате ову књигу, сигуран сам да ће вам се много допасти. А ако вам се буде свидела, радоваћете се да знате да је писац написао и наставак који се зове „Све моје лудости“.

Павле Божовић VII/1

Велико ми је задовољство што имам прилику да вам представим и препоручим да прочитате „Смрт на Нилу“ Агате Кристи, једну од мојих омиљених књига. Агата Кристи је позната као „краљица злочина“ и није само најпознатији писац детективских и криминалистичких романа и мистерија, већ је и најпродаванији романописац свих времена (једино „Библија“ и Шекспир премашују укупни тираж њених дела).

„Смрт на Нилу“ је раскошна прича о љубави, издаји и убиству и за овај роман је Агата Кристи инспирацију црпила из својих путовања по Египту, на којима је прикупљала географске и историјске појединости. Спокој крстарења Нилом пореметило је откриће да је Линет Рицвеј устрељена у главу. Била је млада, елегантна и лепа. Девојка која је имала

Агата Кристи

све... Док није изгубила живот. Али, у овим егзотичним пределима ништа није тачно онако како изгледа. Испоставиће се да је злочин маестрално испланиран до најситнијих детаља, али да злочинац на једно није рачунао – да ће на крстарење Нилом поћи и светски познати детектив – Херкул Поаро. Поаро је кренуо у решавање злочина и што је више трагова проналазио, то је случај постајао све замршенији, а клупко добро чуваних тајни се полако одмотавало, остављајући нас читаоце у све већој забуни.

Искрено се надам да сам успела да вам заголићам машту и подстакнем вас да узмете овај или неки од Агатињих романа, јер верујте – заиста их вреди прочитати, али уз то увек имати на уму једно – а то је да никада ништа није онако као што изгледа...

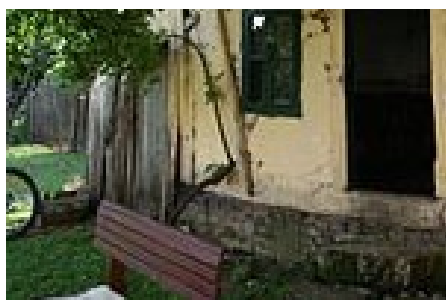
Кристина Оруч VII/2

Овог лета стриц ми је препоручио да прочитам књигу „Хајдук Станко“, коју је написао Јанко Веселиновић. Мислио сам да ми читање ове књиге неће бити занимљиво, али кад сам кренуо да читам, схватио сам да нисам био у праву. Нисам могао да се зауставим са читањем.

„Хајдук Станко“ је једна лепа и занимљива књига о другарству, пријатељству и љубави. Главна тема је сукоб између најбољих другова Лазара и Станка око девојек Јелице. Тај сукоб симболизује борбу српске и турске војске око Србије. Радња се одвија нешто мало пре Првог српског устанка, који се помиње у задњем делу књиге.

Ако се одлучите да прочитате ову књигу, мислим да ћете, чак и ако не волите да читате, заволети читање и добити жељу да прочитате још неку књигу о историји нашег народа.

Лазар Зечевић VII/1

Окућница Драгољуба Јуришића налази се у Црној Бари и представља вредан споменик народног градитељства овог краја из друге половине XIX века, евидентиран и као непокретно културно добро. Зграда старог вајата је највреднији објект у оквиру окућнице, а по предању везује се за хајдука Станка Алексића. Према легенди, Станко је управо из овог вајата кренуо у хајдуке јер није могао да издржи неправедно нанесену увреду, а у њој се данас налази стална поставка експоната које можете видети на сликама.

Павле Божовић VII/1
и писац Бојан Љубеновић

Овог лета сам прочитао две веома занимљиве књиге које је написао Бојан Љубеновић. Оба романа су ми се допала и надам се да ћу имати прилике да ускоро читам о некој новој Огњеновој авантури.

У роману „Тајне дединог кофера“ главни јунак је дечак Огњен ког су, због свог великог финансијског проблема, родитељи на летњем распусту послали у село Јабуково

уместо на море. Тамо упознаје групу деце и да би ушао у њихову дружину, мора да положи неколико тестова: да преплива реку, да прескочи ватру... Али ти тестови нису само тестови, већ и инспирација за занимљиве и поучне дедине приче.

Препоручујем ову књигу јер говори колико је важно да човек има добре пријатеље, али и да понекад најмање ствари имају велику вредност.

Исти јунак у роману „Потрага за златном стрелом“ за зимски распуст поново одлази код деде у Јабуково јер му је мама трудна, па тата остаје да брине о њој. Огњен тамо виђа своје старе другове. Када од једног деде чују занимљиву причу о златној стрели турског паше, они одлучују да крену у велику авантуру и пронађу је. Да би роман био узбудљивији, ту је и проклетство јер деца почињу да верују да несрећа прати оне који покушају да нађу стрелу.

Прочитајте и ову књигу јер је веома занимљива, а научићете и нешто о српској историји.

Алекса Петаковић VII/1

Свака прочитана књига доноси ново искуство. Неке нас књиге оставе без даха, неке морамо да прочитамо, неке нам поклоне, а неке препоруче. Ова књига је све то! Препоручена је од неког ко пуно чита, оставља без даха јер старије читаоце враћа у детињство, а млађима показује да су јунаци свог доба. Укратко, било би лепо да постане лектира да што више деце „мора“ да је држи у рукама. Када будете у библиотеци или књижари, потражите је – зове се „Упомоћ, вештица се заљубила у мене“ писца Дејана Каталине. Да се преприча, не би било довољно јер је њена чаролија у читању. То је дневник једног дечака, пун симпатија, главна тема фудбал, петаци могу бити и шестаци и седмаци, али и четвртаци... Зар то није довољно разлога да се прочита? Екипе „Кулера“ и „Манијака“ и њихове утакмице занимљивије су од Лиге шампиона. Девојчице ће пожелети да су њихове симпатије јер су у књизи нашле место и оне популарне и оне које имају „свој фазон“. Ако и тебе мучи учење, ако желиш да победиш страх од дечака који је старији и јачи од тебе, ако желиш да знаш коме поклонити своје срце и да ли друга љубав може бити као прва, ово је права књига за тебе. Јунак књиге показаће ти да можеш бити прави јунак, некада писањем дневника, а некад само читањем добре књиге.

Бојана Билић
наставник разредне наставе

Надамо се да ће се међу овим читалачким препорукама наћи нека која ће привући вашу пажњу и учинити вам слободне тренутке занимљивим.

ВЕЖБАОНИЦА У КОЈОЈ ТВОЈ УМ РАСТЕ

1. Који самогласник у српском језику не може бити ни предлог ни везник?
Заокружи слово испред тачног одговора.

- а) И б) Е в) А г) О д) У

2. Скоро све државе света имају заставе правоугаоног облика. Које две државе једине имају заставе квадратног облика?

- а) _____ б) _____

3. Која два чулна органа су код човека анатомски повезана преко коштаног дела који називамо пуж?

Заокружи слово испред тачног одговора.

- а) чула за хладноћу и топлоту
б) чула мириса и укуса
в) чула додира и бола
г) чула слуха и равнотеже

4. Која физичка величина се мери помоћу мензуре?

Одговор: _____

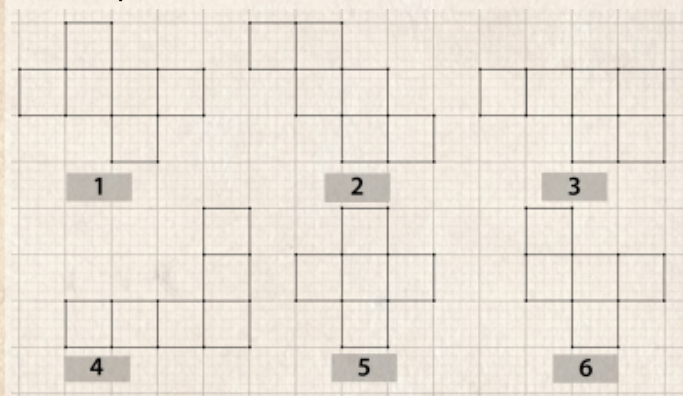

5. Шта од наведених појава присутних у савремено доба потиче из историјског периода средњег века?

Заокружи слово испред тачног одговора.

- а) олимпијске игре
б) хришћанство
в) универзитетско образовање
г) наука и филозофија

6. Од којих мрежа се може саставити коцка? Заокружи слова испред тачних одговора.

- а) мрежа 1 б) мрежа 2 в) мрежа 3
г) мрежа 4 д) мрежа 5 ђ) мрежа 6

7. Која значајна личност је приказана на понуђеној слици?

Одговор: _____

*Решења задатака погледајте на страни 27

НАЈБОЉИ МЕЂУ НАЈБОЉИМА

Резултати такмичења
у школској 2023/2024. години

1. Српски језик и језичка култура

Општински ниво		Градски (околуни) ниво
Леа Обрадов V/1, I место Даница Дурутовић V/2 II место Марина Шљукић V/2, II место Теодора Марчетић V/2, II место Дуња Штрбац V/4, II место Мијат Цицмил V/4, III место Кристина Шево V/4, III место Кристина Оруч VI/2, II место Љубинко Петровић VI/1, II место	Јована Мирковић VI/1, III место Гога Дробњак VI/4, III место Зорица Стијак VI/1, III место Олег Пљеваљчић VII/4, II место Софија Станивук VII/4, III место Христина Спасић VII/3, III место Петра Срдановић VII/3, III место Ленка Жигић VIII/2, II место	Леа Обрадов V/1, III место Даница Дурутовић V/2, I место Марина Шљукић V/2, III место Мијат Цицмил V/4, III место Дуња Штрбац V/4, III место Јована Мирковић VI/1, I место Кристина Оруч VI/2, II место Гога Дробњак VI/4, II место Љубинко Петровић VI/1, III место Зорица Стијак VI/1, III место Софија Станивук VII/4, III место Ленка Жигић VIII/2, II место

2. Књижевна олимпијада

Општински ниво	Градски (околуни) ниво
Теодора Новковић VII/1, III место Невена Боричић VIII/1, директан пласман Уна Остојић VIII/3, директан пласман	Невена Боричић VIII/1, II место Уна Остојић VIII/3, II место

3. Енглески језик

Општински ниво	Градски (околуни) ниво
Милан Клашников VIII/4, I место Уна Остојић VIII/3, II место Ленка Бојацијевић VIII/1, II место Миња Стојановски VIII/1, III место	Милан Клашников VIII/4, I место Ленка Бојацијевић VIII/1, II место Миња Стојановски VIII/1, III место

4. Географија

Општински ниво	Градски (околуни) ниво
Лука Гламочиља VII/3, II место Андрија Ранић VIII/1, I место Вук Дуњић VIII/4, III место	Младен Манчић VIII/2, III место Тина Рубежић VIII/3, III место

5. Историја

Општински ниво		Градски (околуни) ниво
Андреј Анић V/2, II место Никола Ристић V/4, II место Марина Шљукић V/2, II место Милош Миловановић V/2, II место Стрибор Поткрајац V/3, II место	Кристина Оруч VI/2, I место Алекса Томић VI/2, II место Љубинко Петровић VI/1, II место Богдан Јовковић VI/1, II место	Кристина Оруч VI/2, III место Богдан Јовковић VI/1, III место Вук Дуњић VIII/4, I место

6. Биологија

Општински ниво		Градски (околуни) ниво
Мијат Цицмил V/4, III место Стрибор Поткрајац V/3, III место Дуња Штрбац V/4, II место Кристина Шево V/4, III место Кристина Оруч VI/2, III место Љубинко Петровић VI/1, III место	Дуња Момчиловић VI/3, III место Софија Станковић VIII/1, II место Ленка Жигић VIII/2, II место Милица Петровић VIII/4, похвала Симонида Пљакић VI/4, похвала Петра Срдановић VII/3, похвала	Мијат Цицмил V/4, III место Дуња Штрбац V/4, похвала Кристина Оруч VI/2, II место Љубинко Петровић VI/1, III место Софија Станковић VIII/1, II место Ленка Жигић VIII/2, I место

7. Хемија

Општински ниво		Градски (околуни) ниво
Вук Здравковић VII/4, II место Валентина Манојловић VII/3, II место Катарина Орловић VII/1, III место	Софија Станивук VII/4, III место Софија Станковић VIII/1, I место	Вук Здравковић VII/4, III место Валентина Манојловић VII/3, III место Софија Станивук VII/4, II место Софија Станковић VIII/1, I место

8. Немачки језик

Општински ниво
Страхиња Мишић VIII/4, III место

9. Ликовна култура

Општински ниво
Теодора Марчетић V/2, I место

10. Математика

Општински ниво		Градски (околуни) ниво
Илија Штрк III/1, II место Максим Шоповски III/5, III место Андреј Грујић III/1, III место Теодора Марјановић III/3, III место Ана Стаменковић III/3, III место Оливера Манчић III/5, III место Немања Илијић III/1, III место Лола Ефтимовски III/3, похвала Вук Ковачевић III/2, похвала Маша Калаба III/3, похвала Лазар Кнежевић III/1, похвала Стефан Гујаница III/4, похвала Маша Марић IV/3, I место	Јаков Милинковић IV/2, II место Вера Суботић IV/1, II место Коља Миховиловић IV/1, III место Јован Петровић IV/5, III место Урош Главоњић IV/1, III место Урош Ранковић V/1, I место Марина Шљукић V/2, похвала Кристина Оруч VI/2, II место Данило Пурић VI/1, похвала Софија Станивук VII/4, III место Марко Теслић VIII/1, I место Милан Родић VIII/1, I место Ленка Бојацијевић VIII/1, II место	Маша Марић IV/3, I место Кристина Оруч VI/2, III место Милан Родић VIII/1, I место Марко Теслић VIII/1, похвала

11. Физика

Општински ниво		Градски (околуни) ниво
Борис Живковић VI/3, I место Кристина Оруч VI/2, I место Јована Мирковић VI/1, II место Оливер Станковић VI/3, III место Љубинко Петровић VI/1, III место Гога Дробњак VI/4, III место	Јегор Кутејников VI/4, III место Василије Јевтић VII/3, III место Илија Шевић VII/2, III место Марко Теслић VIII/1, I место Милан Родић VIII/1, I место Ленка Бојацијевић VIII/1, III место Андреј Танкосић VIII/1, III место	Борис Живковић VI/3, II место Јована Мирковић VI/1, похвала Љубинко Петровић VI/1, III место Јегор Кутејников VI/4, III место Василије Јевтић VII/3, похвала Илија Шевић VII/2, II место Марко Теслић VIII/1, I место Милан Родић VIII/1, I место Ленка Бојацијевић VIII/1, похвала Андреј Танкосић VIII/1, III место

12. Информатика и рачунарство

Општински ниво
Никола Анокић VII/4, I место Михајло Костић VII/4, I место Вељко Алексић VII/4, I место Катарина Орловић VII/1, II место

13. Техника и технологија

Општински ниво
Алекса Стевановић V/1, I место Марина Шљукић V/2, II место Илија Сокић VI/3, III место

14. Музичка култура

Општински ниво		Градски (околуни) ниво
Даница Дурутовић V/2, I место Дивна Цвијановић VII/1, I место Нина Јокић VII/1, I место Искра Копривица VIII/3, I место Међународно такмичење „Фестивал Исидор Бајић“ Нађа Огризовић Нађа VIII/1, II место Петра Ристић III/3, II место Такмичење „Триолица“ Искра Копривица VIII/3, I место Нина Јокић VII/1, II место Дивна Цвијановић VII/1, I место	Милица Петровић VIII/4, I место Оливер Станковић VI/3, I место Даница Дурутовић V/2, I место Теодора Марчетић V/2, I место Вук Павловић V/2, II место Нина Јанковић V/2, I место Група V/2 (Лена Павић, Анастасија Миленковић, Лена Станимировић, Ивона Шимуновић, Марина Шљукић, Тајана Јакуповић), I место Теодора Новковић и Катарина Орловић VII/1, I место	Даница Дурутовић V/2, I место Дивна Цвијановић VII/1, II место Нина Јокић VII/1, I место Искра Копривица VIII/3, специјална награда

Скенирај код и погледај снимак!

Искра Копривица VIII/3
„Nothing Compares 2 U“
Прво место на републичком такмичењу

15. Шта знаш о саобраћају?

Општински ниво		Градски (околуни) ниво
Инес Ализоти V/3, I место Матија Шерцел V/4, I место Петар Гламочија V/4, II место	Зорица Стијак VI/1, I место Саша Дрндаревић VI/1, I место Валентина Манојловић VII/3, II место	Екипно, III место

16. Шах

Општински ниво		Градски (околуни) ниво
Наташа Цицимил I/3, II место Андреј Крижак II/3, II место Вера Суботић IV/1, II место Теодора Новковић VII/1, III место	Марко Теслић VIII/1, I место Борис Милосављевић VIII/3, II место Милица Петровић VIII/4, III место	Селена Михаиловић VIII/2, I место

17. Мислиша

Лена Зорић II/3, похвала Андреј Крижак II/3, II награда Ана Мичета II/2, похвала Јаков Петровић II/3, похвала Милош Томић II/6, III награда Никола Томић II/2, похвала	Давид Цветковић II/3, похвала Немања Шушница II/5, похвала Немања Илијић III/1, похвала Оливер Манчић III/5, похвала Ана Стаменковић III/3, похвала Теодора Кнежевић IV/5, похвала Јована Лазовић IV/4, похвала	Маша Марић IV/3, II награда Јаков Милинковић IV/2, похвала Вук Петковић IV/4, похвала Јован Петровић IV/5, похвала Ђорђе Стојковић IV/4, похвала Вера Суботић IV/1, III награда Теодора Марчетић V/2, похвала	Марина Шљукић V/2, III награда Јована Мирковић VI/1, похвала Кристина Оруч VI/2, III награда Алекса Томић VI/2, похвала Милан Родић VIII/1, I награда Марко Теслић VIII/1, III награда
---	---	---	---

18. Читалачка значка

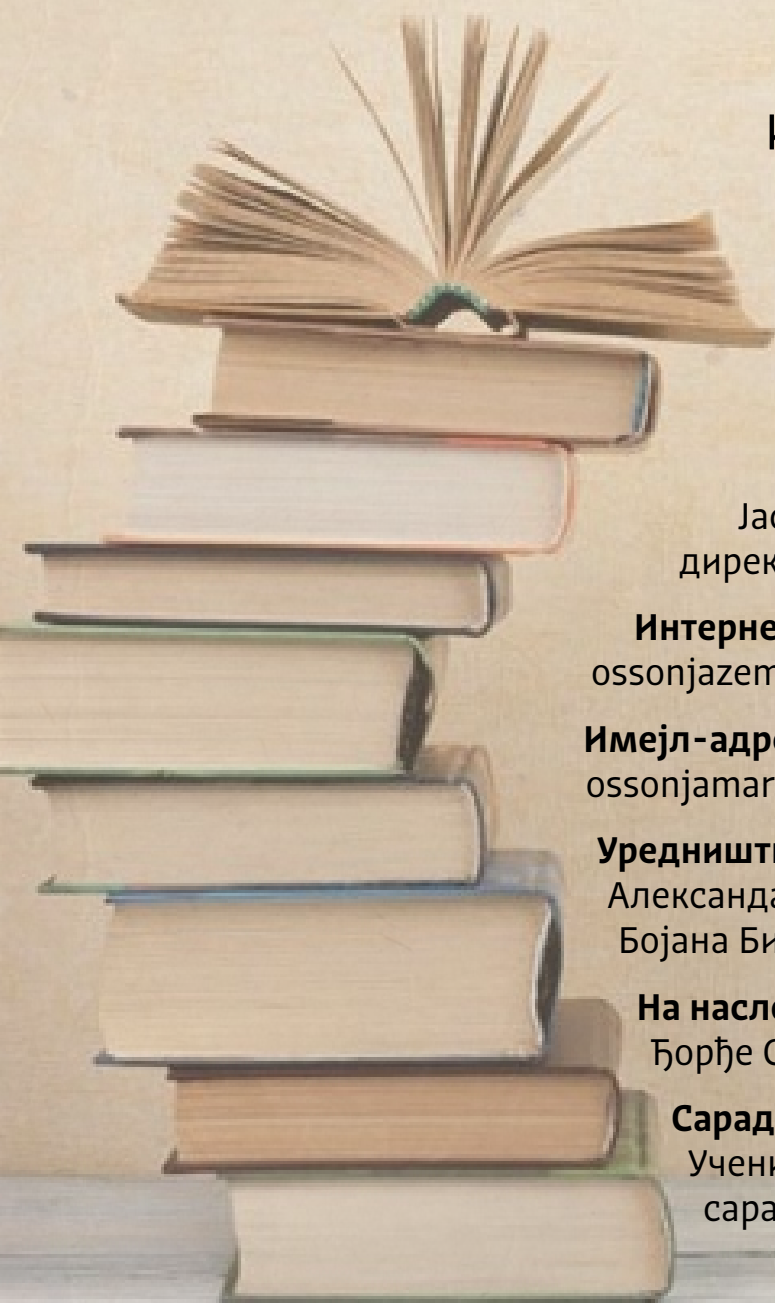
Велики поштовани говорник		Велики поштовани илустратор		Велики поштовани писар	
Вељко Жарковић I/5 Лана Мирковић I/1 Тамара Буловић I/4 Оливера Манчић III/5 Анђела Врањевац IV/3		Анђелија Лазић V/2		Калина Ђурчић I/3 Луција Драгић I/1 Хелена Оруч III/1 Оливера Манчић III/5	
Поштовани говорник			Поштовани писар		
Уна Џепина I/5 Вукашин Томић I/1 Аника Јовић I/3 Луција Драгић I/1 Вишња Роговић I/3 Маша Вучетић I/3 Филип Илић I/4 Теодор Поткрајац I/1 Лазар Милутиновић I/1 Данило Станковић I/2 Његош Аџић I/3	Лара Јовановић I/2 Калина Ђурчић I/3 Стефан Лазаревић I/3 Леонида Милковић I/3 Петра Михајловић I/1 Нина Дукић III/1 Хелена Оруч III/1 Јана Јовановић III/1 Милош Дрдаревић III/4 Кристина Милић III/4 Елена Матијевић IV/3	Уна Џепина I/3 Вукашин Томић I/1 Аника Јовић I/3 Вишња Роговић I/3 Маша Вучетић I/3 Филип Илић I/4 Теодор Поткрајац I/1 Лазар Милутиновић I/1 Петра Михајловић I/1 Данило Станковић I/2 Његош Аџић I/3	Тара Јовановић I/2 Стефан Лазаревић I/3 Леонида Милковић I/3 Вељко Жарковић I/5 Лана Мирковић I/1 Тамара Буловић I/4 Михајло Андрић I/4 Нина Дукић III/1 Јана Јовановић III/1 Анђела Врањевац IV/3 Елена Матијевић IV/3 Катарина Срдановић IV/4		

19. Физичко и здравствено васпитање

Општински ниво	Градски (окружни) ниво
Фудбал - дечац VII и VIII разред, III место Кошарка - дечац V и VI разред, II место - дечац VII и VIII разред, III место - девојчице VII и VIII разред, III место Рукомет - дечац V и VI разред, II место - девојчице V и VI разред, II место - девојчице VII и VIII разред, I место	Атлетика - Штафета V и VI разред, III место - Василије Видаковић VI/3, II место - Мина Каличанин IV/1, I место (вортекс) - Илија Штрк III/1, II место (вортекс) - Павле Гаћеша VI/3, I место (кугла) - Дарија Кирјакова VII/3, I место (кугла) - Егор Притчин VIII/3, II место (кугла) - Андрија Мирковић VI/1, II место (скок увис) - Ана Станојевић VIII/1, I место (100м) - Кристина Шево V/4, I место (300м) - Андрија Пантић VIII/2, I место (300м) Андрија Пантић VIII/2, III место (300м)

Резултати које су наши ученици остварили на РЕПУБЛИЧКОМ НИВОУ

 Милан Родић VIII/1 ПРВО МЕСТО Физика	 Софија Станковић VIII/1 ПРВО МЕСТО Хемија	 Невена Боричић VIII/1 ДРУГО МЕСТО Књижевна олимпијада
 Борис Живковић VI/3 ДРУГО МЕСТО Физика	 Марко Теслић VIII/1 ДРУГО МЕСТО Физика	 Софија Станивук VII/4 ТРЕЋЕ МЕСТО Српски језик и језичка култура
 Софија Станковић VIII/1 ТРЕЋЕ МЕСТО Биологија	 Ленка Жигић VIII/2 ТРЕЋЕ МЕСТО Биологија	 Милан Родић VIII/1 ТРЕЋЕ МЕСТО Српска физичка олимпијада
 Милан Родић VIII/1 ТРЕЋЕ МЕСТО Информатика и рачунарство	 Селена Михаиловић VIII/2 ТРЕЋЕ МЕСТО Шах	 Андреј Танкосић VIII/1 ПОХВАЛА Физика

ИМПРЕСУМ

НАША СОЊА

Година III, број 4, октобар 2024.

Оснивач и издавач:

ОШ „Соња Маринковић”
Аласка 17, 11080 Земун

За издавача:

Јасмина Филиповић,
директор школе

Интернет-презентација:

ossonjazemun.edu.rs

Имејл-адреса:

ossonjamar@gmail.com

Уредништво:

Александар Златојевић
Бојана Билић

На насловној страни:

Ђорђе Стојковић V/4

Сарадници:

Ученици, наставници, учитељи и стручни
сарадници ОШ „Соња Маринковић” Земун

НАША
СНЬА
Листа ученика
ОШ „Соня Маринковић”